

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

Deze nota wordt met een Kamerbrief meegestuurd: **Nee**

Aan

5.1.2e en MLZS

Deadline: 30-01-2023

MEVA
Arbeidsmarkt

Ontworpen door
5.1.2e

5.1.2e

M

nota

(ter beslissing)

Proces vervolg regeling post-COVID

Datum Document
26 januari 2023

Kenmerk
3506040-1043017-MEVA

Bijlage(n)
-

1. Aanleiding

Op 25 januari 2023 heeft de Brancheorganisatie Zorg en Welzijn (BOZ) de 5.1.2e per mail laten weten dat zij niet mee willen en kunnen werken aan een collectieve regeling vanuit de werkgevers. Dit hebben zij bevestigd en beargumenteerd in een brief van 27 januari 2023. (zie hiervoor verder punt 3) Gegeven het feit dat u tijdens het Commissiedebat arbeidsmarktbeleid van 18 januari jl. heeft gemeld dat u de reactie van de werkgevers afwacht, maar in de tussentijd niet stil zit en voorbereidingen treft die eventueel ook zouden kunnen landen in een publieke regeling, treft u hierbij een voorstel voor een vervolgproces aan. Dat proces loopt parallel aan het kort geding, hetgeen betekent dat een en ander goed in onderlinge samenhang moet worden gezien.

2. Geadviseerd besluit

Stemt u in met het voorgestelde vervolgproces met als doel om te komen tot een politiek mandaat vanuit het kabinet om voor de zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten een publieke regeling te treffen? Nadere uitwerking van de regeling zal daarna plaatsvinden, in afstemming met relevante partijen.

3. Kernpunten

Op 16 december 2022 heeft de MR ingestemd met uw voorstel om op korte termijn met werkgevers- en werknemersorganisaties in gesprek te gaan over een collectieve regeling van deze partijen en om als kabinet daaraan een gemaximeerde financiële bijdrage te leveren. De werknemersorganisaties hebben bedankt voor overleg, maar de afgelopen periode zijn wel meerdere gesprekken gevoerd met de BOZ.

De BOZ heeft laten weten niet mee te willen en kunnen werken aan een collectieve regeling. Met name de potentiële aansprakelijkheid van de overheid in

dit vraagstuk, grijpen zij aan om te beargumenteren dat een publieke regeling de voorkeur verdient. De BOZ heeft bestuurlijk gewogen of zij in hun rol als werkgeversorganisaties een morele verplichting voelen. Zij stellen dat zij zorgmedewerkers niet in de kou hebben laten staan en op individueel, maar ook landelijk niveau (bovenwettelijke) verantwoordelijkheid hebben genomen. Een voorbeeld is de WIA-hiaatverzekering in de CAO VVT en de coulance in umc's tot volledige doorbetaling van het tweede ziektejaar. Die morele en praktische gewenste betrokkenheid van werkgevers achten zij onvoldoende grond om gehoor te geven aan de oproep voor een collectieve regeling. Juist vanwege de bijzondere maatschappelijke omstandigheden en de verantwoordelijkheid van de overheid daarbij, verdient een publieke regeling de voorkeur. Tot slot merkt de BOZ op dat een collectieve regeling grote praktische bezwaren kent, namelijk:

- Naar het oordeel van de BOZ is een rechtvaardige afbakening in doelgroep (eerste golf en alleen COVID) niet goed mogelijk en zou dit binnen zorginstellingen tot discussies en onrust kunnen leiden.
- De gevraagd eigen bijdrage van werkgevers aan een collectieve regeling zou ten koste gaan van de loonruimte;
- Werkgevers zien geen mogelijkheden om in dit kader met werknemersorganisaties tot afspraken te komen. Verder zou deze regeling op alle separate cao-tafels overeen moeten worden gekomen en negatief interfereren met het cao-proces. Dat acht de BOZ niet wenselijk. Bij een regeling vanuit alleen de werkgevers zou een heffing bij de leden gedaan moeten worden en daarbij zou een aantal mensen uit de doelgroep tussen wal en schip vallen, omdat de betreffende werknemers al uit dienst zijn.
- De verantwoordelijkheid/aansprakelijkheid van de overheid is zoals aangegeven nog niet uitgekristalliseerd. De uitkomst van het kort geding dat werknemersorganisaties hebben aangespannen zal hier al een eerste, mogelijk ander licht op kunnen werpen.
- Tot slot merkt de BOZ op dat het aansprakelijkheidsvraagstuk van de werkgever dwars door het vraagstuk van een collectieve regeling heen speelt. Dit pleit tegen een collectieve regeling vanuit werkgevers, maar voor een publieke regeling, aldus werkgevers.

Omdat de route van een collectieve regeling via werkgevers niet blijkt te gaan vliegen, komt de vraag weer op, of we als overheid zelf een publieke regeling gaan treffen voor zorgmedewerkers. Om daarvoor politiek mandaat te verkrijgen, dus voor de beslissing óf we als kabinet een publieke regeling voor zorgmedewerkers treffen inclusief de afbakening en het maximale bedrag dat daaraan besteed kan worden, is een nieuwe politieke weging nodig. Met AZ is besproken dat daartoe behandeling in de RWIZO en MR toereikend is en dat de CWIZO kan worden overgeslagen.

Het kort geding loopt parallel aan dit politieke afstemmingsproces, dus het is van groot belang dat de politieke weging in de RWIZO plaatsvindt onder de voorwaarde dat de uitspraak in kort geding in het voordeel van de Staat is. In het verlengde daarvan is het noodzakelijk dat behandeling in de MR pas plaatsvindt, nadat de uitspraak in kort geding bekend is, zodat tijdig kan worden bijgestuurd, mocht daar aanleiding toe bestaan.

Datum	Actie	Deadline aan te leveren stukken
6 februari	Afronding interne besluitvorming VWS	3 februari
7 februari	Directeurenoverleg	6 februari. NB. De stukken worden dan

MEVA
Arbeidsmarkt
Kenmerk
3506040-1043017-MEVA

		wel gedeeld onder voorbehoud akkoord minister	MEVA Arbeidsmarkt Kenmerk 3506040-1043017-MEVA
17 februari	Zittingsdatum rechtszaak bij voorzieningenrechter - dagvaarding FNV en CNV		
21 februari	RWIZO	14 februari	
10 maart (of later, afhankelijk van uitspraak kort geding)	MR	n.t.b.	

4. Toelichting

Toelichting op het proces

- In de MR van 16 december jl. heeft u akkoord gekregen om op korte termijn met werkgevers- en werknemersorganisaties in gesprek te gaan over een collectieve regeling van deze partijen en om daar als kabinet vervolgens aan bij te dragen. In de MR is geen besluitvorming geweest rondom het treffen van een publieke regeling met individuele zorgmedewerkers. Daarom zal dit opnieuw politiek gewogen moeten worden. Deze nota voorziet in een toelichting op dat proces.
- U zult in een separate nota worden geïnformeerd over de mogelijkheden van een publieke regeling en de grondslag daartoe, alsmede de vorderingen in de voorbereiding daarop. Deze nota zal vergezeld gaan van een concept Kamerbrief ter voorbereiding op de RWIZO.
- Zodra intern besluitvorming heeft plaatsgevonden, is het aan te raden om o.l.v. 5.1.2e te organiseren met 5.1.2e te Deze departementen zijn op dezelfde manier ook betrokken in de besluitvorming over de Kamerbrief d.d. 16 december 2022.
- In de RWIZO van 21 februari wordt vervolgens een nieuwe Kamerbrief geagendeerd. In deze Kamerbrief wordt het kabinetsbesluit om al dan niet een publieke regeling te treffen bekend gemaakt, alsmede een voorschot genomen op de afbakening en de totale beschikbare middelen.
- Indien de RWIZO akkoord gaat, kan de Kamerbrief in theorie worden geagendeerd voor de MR van 24 februari. Het advies is echter om de brief pas te agenderen voor de MR als de uitspraak van het kort geding bekend is, naar verwachting rond 10 maart. Zo kunnen we nog bijsturen op de inhoud van de brief als de uitspraak daar aanleiding toe geeft en kan de brief direct na bespreking in de MR verstuurd kan worden naar de Kamer.
- Na het versturen van een Kamerbrief, volgt de fase waarin de publieke regeling, in samenspraak met relevante partijen zoals DUS-I op detailniveau verder wordt gebracht.

a. Draagvlak politiek

De afgelopen periode heeft de Kamer meermaals aandacht gevraagd voor de ondersteuning aan zorgmedewerkers met post-COVID. Tijdens het commissiedebat van 18 januari werd door diverse partijen de situatie geschetst dat het proces lang duurt en dat hierdoor vakbonden zich genoodzaakt hebben gevoeld om de Staat aansprakelijk te stellen. In zowel de Eerste als Tweede Kamer zijn diversie moties en één amendement op de begroting 2023 ingediend.

Het amendement ging om het beschikbaar stellen van een fonds van € 150 mln. voor zorgmedewerkers met post-COVID. Het amendement is verworpen, maar in de Eerste Kamer is een motie van de Partij voor de Dieren ingediend met dezelfde strekking. Hierover wordt op 31 januari 2023 gestemd.

MEVA
Arbeidsmarkt
Kenmerk
3506040-1043017-MEVA

b. Draagvlak maatschappelijk en eenduidige communicatie
Ook maatschappelijk is veel aandacht voor zorgmedewerkers met post-COVID.

c. Financiële en personele gevolgen
Deze nota bevat een procesvoorstel en heeft daarom geen financiële en personele gevolgen. Er volgt een separate nota voor een inhoudelijk besluit.

d. Juridische aspecten haalbaarheid
Deze nota bevat een procesvoorstel en heeft daarom geen juridische gevolgen. Er volgt een separate nota voor een inhoudelijk besluit.

e. Afstemming (intern, interdepartementaal en met veldpartijen)
Het wordt afgestemd met WJZ.

f. Gevolgen administratieve lasten
n.v.t.

g. Toezeggingen
In het Commissiedebat Arbeidsmarkt in de zorg (18 januari 2023) heeft u de Kamer toegezegd spoedig uitsluitsel te geven over de rol van de werkgevers bij een dergelijke regeling. Daarnaast heeft u toegezegd om ondertussen nadere voorbereidingen te treffen. Die voorbereidingen kunnen landen in een regeling die werkgevers maken en uitvoeren of, als dat geen begaanbare route blijkt, in een publieke regeling.

h. Fraudetoets
n.v.t.

5. Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

Deze nota gaat niet met een Kamerbrief mee.

5.1.2e)

5.1.2e